

Jarní víkend

Hluboké nedorozumění

Jarní vítr vysušil louže, zbyly tu po závějích
tichý náměstí za šera vítá voňavej den
po zimě šedivá tráva zašeptá o nadějích
místo spánku zabalím deku vyrazím ven

Z dálky houkání vlaku, zatančí uprostřed skal
přikládám do ohně vzpomínky minulých dní
dýmem odlétá holka, pro kterou písničky psal
a vagónům půlnočním mával; loučil se s ní

R: Koncová světla dál svítí, do očí vyhaslých tmou
každému na jiném nádraží odpískaj flám
rezavej courák zas ujel, studený čekárny zvou
špinavý lavice, automat na kafe znám

Po ohni zůstal jen popel, od písni chraptivej hlas
bolavá hlava, pro hvězdu poslední hrál
Sám na skále seděl; prohlížel, co zbylo z nás
prstýnky, zmačkaná fotka, vítr ji vzal

R: Koncová světla dál svítí, do očí vyhaslých tmou
každému na jiném nádraží odpískaj flám
rezavej courák zas ujel, studený čekárny zvou
špinavý lavice, automat na kafe znám

Po ohni zůstal jen popel, od písni chraptivej hlas
jarní vítr vysušil louže po závějích